

W 712

Klasse

7.

G

N

Skriveoppgåve 1

Tenk deg at du går tur og kjem til eit spøkelseshus. Skriv ein tekst til klassen om kva som skjer.

Eg har frysningar medan eg går gjennom den mørke granskogen. Det begynner å bli mørkt, så det er bra at eg har ei lommelykt i sekken. Eg går vidare og skulle ønske eg kunne utsette denne turen, men hytta vår må låsast for vinteren. Brått tor eg at det er nokon som følgjer med på meg. Eg snur meg og ser berre skog, mørk skog. Eg tek fram lykta og går vidare. Igjen er det som nokon ser på meg. Eg snur meg, men ser ingen no heller. Så eg går berre vidare. Eg stoppar. Eg synest så hydeleg eg høyrte noko, men tek eg rett er det ingen bak meg. Eg aukar farten. Kanstje eg skal ta ein snaveg? Det gjer eg. Eg har ikkje gått langt før eg ser eit stort gammalt hus. Det lyser berre i eit vindauge, men eg går inn. Eg broyjer i eit stund å søve innalt. Eg bankar på mange gonger men ingen inn, så eg går berre inn. Det er mørkt i gangen og det hegy spindelen for bakket.

Eg opnar ei tung dør og kjem inn i det
 eg trur er ei stue, skjønt, størrelsen
 minnar mest om ein gymnasal. Ein mørk gymnasal.
 Det står gamle stolar og bord med store
 lamper med laken over. Eg går inn og ser
 eit rom med døra på gløtt det lyser
 frå. Eg går mot døra og trur, at nokon
 er bak meg. Eg svar meg ikkje. I staden
 ser eg inn på det rommet med lys.

Der inne står ein mann bøyyd over
 ein benk. Han høyr på seg blå lagesfrakk.
 Eg opnar døra forsiktig og går inn.
 I det same høyrer eg at vøren blir lada
 bak meg. Mannen i frakka svar seg og
 ser meg rett inn i auga. Eller, auget. Mannen
 har berre eit øyge. Eg svar meg. Der står
 to menn i svarte klede, med rykande revolver
 i handa. Eg trur det er kulliter 308win.
 Det vil si, prøvar dei å treffe meg er eg
 ferdig. Mann eg meg lagesfrakka, som eg
 trur er sjefen smiler til meg. - Ja, så, så har
 du hørt å komme. - Det var dumt av deg.
 - Skyk han, ropar sjefen og, spore augneblink
 kjemmer eg lufttrykket av ei kule suse forbi
 hovudet mitt. Eg terkjer i no døyr eg, men
 eg svar meg. Eg ser ing i auga på
 den eine skytaren. Deg hadde ståe med
 rykande revolver klar til å skyte ein gang til.

W.F.C.

Akkurat nå han breekjer inn overbrettaren
tek skyttaren, eg steig i auga saks, og
spardgjer til sidemannen så han fell i
bakken, han fyrar av eit skot mot
sjefen så han og fell i golvet. Han gjør
bord til meg. - Takk, du redda meg, seier
han, Eg ser forundra på han, - Det var
du som redda meg herr...? - Linde, fertsatt
han. Nei du skjønner ein gong, var eg med
i krigen, Eg traff Eiliv, det vil si sjefen i
auga. Det var eit dårlig gevar så han
døyddde ikkje, I staden fór han med meg
med som slave. Eg har vilje rømme
lenge, men eg greide ikkje det før du kom
og distraherde Eiliv, så takk så han og
gjekk ut.

W-19

[Faint, mirrored handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page]

3